

Ustawa
z dnia 2011 r.
o zmianie ustawy - Prawo o ruchu drogowym
oraz o zmianie niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) odnośnik nr 1 otrzymuje brzmienie:

„Niniejsza ustawa wdraża postanowienia następujących dyrektyw Unii Europejskiej:

- 1) dyrektywy 91/671/EWG z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do obowiązkowego stosowania pasów bezpieczeństwa w pojazdach poniżej 3,5 tony (Dz. Urz. WE L 373 z 31.12.1991, z późn. zm.),
- 2) dyrektywę Rady 92/6/EWG z dnia 10 lutego 1992 r. w sprawie montowania i zastosowania urządzeń ograniczenia prędkości w niektórych kategoriach pojazdów silnikowych we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 57 z 02.03.1992, str. 27, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 1, str. 359, z późn. zm.);

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Unii Europejskiej:

- 1) dyrektywę Rady 92/6/EWG z dnia 10 lutego 1992 r. w sprawie montowania i zastosowania urządzeń ograniczenia prędkości w niektórych kategoriach pojazdów silnikowych we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 57 z 02.03.1992, str. 27, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 1, str. 359, z późn. zm.),
- 2) dyrektywę Rady 1999/37/WE z dnia 29 kwietnia 1999 r. w sprawie dokumentów rejestracyjnych pojazdów (Dz. Urz. WE L 138 z 1.6.1999, str. 57, z późn. zm.; Dz. Urz. Polskie Wydanie Specjalne, rozdz. 7, t. 4, str. 351, z późn. zm.),
- 3) dyrektywę 2002/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 marca 2002 r. w sprawie homologacji typu dwu- lub trzykołowych pojazdów mechanicznych i uchylająca dyrektywę Rady 92/61/EWG (Dz. Urz. WE L 124 z 09.05.2002, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 29, str. 399),
- 4) dyrektywę 2003/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie homologacji typu ciągników rolniczych lub leśnych, ich przyczep i wymiennych holowanych maszyn, łącznie z ich układami, częściami i oddzielnymi zespołami technicznymi oraz uchylająca dyrektywę 74/150/EWG (Dz. Urz. WE L 171 z 09.07.2003, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 31, str. 311, z późn. zm.),
- 5) dyrektywę 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiająca ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów („dyrektywa ramowa”) (Dz. Urz. UE L 263 z 09.10.2007 r., str. 1),
- 6) dyrektywę 2009/40 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie badań zdolności do ruchu drogowego pojazdów silnikowych i ich przyczep (Dz. Urz. UE L 141 z dnia 06.06.2009 r., str. 12),

Dane dotyczące aktów prawa Unii Europejskiej, ogłoszone przed dniem 1 maja 2004 r. zamieszczone w niniejszej ustawie, dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – Polskie wydanie specjalne.

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej, ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej, oraz ustawę z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 109, poz. 925, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1486 i Nr 180, poz. 1494 i 1497, z 2006 r. Nr 17, poz. 141, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 190, poz. 1400, Nr 191, poz. 1410 i Nr 235, poz. 1701, z 2007 r. Nr 52, poz. 343, Nr 57, poz. 381, Nr 99, poz. 661, Nr 123, poz. 845 i Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 37, poz. 214, Nr 100, poz. 649, Nr 163, poz. 1015, Nr 209, poz. 1320, Nr 220, poz. 1411 i 1426, Nr 223, poz. 1461 i 1462 i Nr 234, poz. 1573 i 1574, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 18, poz. 97, Nr 79, poz. 663, Nr 91, poz. 739, Nr 92, poz. 753, Nr 97, poz. 802 i 803, Nr 98, poz. 817 i Nr 168, poz. 1323, z 2010 r. Nr 40, poz. 230, Nr 43, poz. 246, Nr 122, poz. 827, Nr 151, poz. 1013 i Nr 152, poz. 1018, Nr 182, poz. 1228, Nr 219, poz. 1443 i Nr 225, poz. 1466 oraz z 2011 r. Nr 30, poz. 151, Nr 92, poz. 530, Nr 102, poz. 585 i Nr 106, poz. 622.

- 3) dyrektywy 96/53/WE z dnia 25 lipca 1996 r. ustanawiającej dla niektórych pojazdów drogowych poruszających się na terytorium Unii Europejskiej maksymalne dopuszczalne wymiary w ruchu krajowym i międzynarodowym oraz maksymalne dopuszczalne obciążenia w ruchu międzynarodowym (Dz. Urz. UE L 235 z 17.09.1996, str. 59—75, z późn. zm., Polskie wydanie specjalne: rozdz. 7, t. 2 str. 478 – 494);
- 4) dyrektywy 97/27/WE z dnia 22 lipca 1997 r. odnoszącej się do mas i wymiarów niektórych kategorii pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz zmieniającej dyrektywę 70/156/EWG (Dz.U. UE L 233 z 25.8.1997, str. 1—31, z późn. zm., Polskie wydanie specjalne: rozdz. 3, t.19 str. 200 – 230);
- 5) dyrektywę Rady 1999/37/WE z dnia 29 kwietnia 1999 r. w sprawie dokumentów rejestracyjnych pojazdów (Dz. Urz. WE L 138 z 1.6.1999, str. 57, z późn. zm.; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 4, str. 351, z późn. zm.);
- 6) dyrektywy 2000/30/WE z dnia 6 czerwca 2000 r. w sprawie drogowej kontroli przydatności do ruchu pojazdów użytkowych poruszających się we Wspólnocie (Dz.U. WE L 203 z 10.8.2000, str. 1—8, z późn. zm., Polskie wydanie specjalne: rozdz.7, t. 5 str. 80 – 87);
- 7) dyrektywę 2002/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 marca 2002 r. w sprawie homologacji typu dwu- lub trzykołowych pojazdów mechanicznych i uchylająca dyrektywę Rady 92/61/EWG (Dz. Urz. WE L 124 z 09.05.2002, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 29, str. 399);
- 8) dyrektywy 2003/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 kwietnia 2003 r. zmieniającej dyrektywę Rady 91/671/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do obowiązkowego stosowania pasów bezpieczeństwa w pojazdach poniżej 3,5 tony (Dz. Urz. UE L 115 z 9.5.2003, str. 63-67, z późn. zm.; Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 7, str. 277-281);
- 9) dyrektywę 2003/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie homologacji typu ciągników rolniczych lub leśnych, ich przyczep i wymiennych holowanych maszyn, łącznie z ich układami, częściami i oddzielnymi zespołami technicznymi oraz uchylającą dyrektywę 74/150/EWG (Dz. Urz. WE L 171 z 09.07.2003, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 31, str. 311, z późn. zm.);
- 10) dyrektywę 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiająca ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów („dyrektywa ramowa”) (Dz. Urz. UE L 263 z 09.10.2007 r., str. 1);
- 11) dyrektywę 2009/40 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie badań zdolności do ruchu drogowego pojazdów silnikowych i ich przyczep (Dz. Urz. UE L 141 z dnia 06.06.2009 r., str. 12),

Dane odnoszące się do aktów prawa Unii Europejskiej, ogłoszone przed dniem 1 maja 2004 r., zamieszczone w niniejszej ustawie, dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – polskie wydanie specjalne.”;

2) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) droga - wydzielony pas terenu składający się z jezdni, pobocza, chodnika, drogi dla pieszych lub drogi dla rowerów, łącznie z torowiskiem pojazdów szynowych znajdującym się w obrębie tego pasa, przeznaczony do ruchu lub postoju pojazdów, ruchu pieszych, jazdy wierzchem lub pędzenia zwierząt;
- 1a) droga publiczna - drogę w rozumieniu art. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115, z późn. zm.);
- 1b) droga wewnętrzna - drogę w rozumieniu art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych;
- 2) droga twarda - drogę z jezdnią o nawierzchni bitumicznej, betonowej, kostkowej, klinkierowej lub brukowcowej oraz z płyt betonowych lub kamienno-betonowych, jeżeli długość nawierzchni przekracza 20 m; inne drogi są drogami gruntowymi;
- 3) autostrada - drogę dwujezdniową, oznaczoną odpowiednimi znakami drogowymi, na której nie dopuszcza się ruchu poprzecznego, przeznaczoną tylko do ruchu pojazdów samochodowych, z wyłączeniem czterokołowca, które na równej, poziomej jezdni mogą rozwinać prędkość co najmniej 40 km/h, w tym również w razie ciągnięcia przyczep;
- 4) droga ekspresowa - drogę dwu- lub jednojezdniową, oznaczoną odpowiednimi znakami drogowymi, na której skrzyżowania występują wyjątkowo, przeznaczoną tylko do ruchu pojazdów samochodowych, z wyłączeniem czterokołowca;
- 5) droga dla rowerów - drogę lub jej część przeznaczoną do ruchu rowerów, oznaczoną odpowiednimi znakami drogowymi; droga dla rowerów jest oddzielona od innych dróg lub jezdni tej samej drogi konstrukcyjnie lub za pomocą urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego;
- 5a) pas ruchu dla rowerów - część jezdni przeznaczoną do ruchu rowerów w jednym kierunku, oznaczoną odpowiednimi znakami drogowymi;
- 5b) śluza dla rowerów - część jezdni na wlocie skrzyżowania na całej szerokości jezdni lub wybranego pasa ruchu przeznaczona do zatrzymania rowerów w celu zmiany kierunku jazdy lub ustąpienia pierwszeństwa, oznaczoną odpowiednimi znakami drogowymi;
- 6) jezdnia - część drogi przeznaczoną do ruchu pojazdów; określenie to nie dotyczy torowisk wydzielonych z jezdni;
- 7) pas ruchu - każdy z podłużnych pasów jezdni wystarczający do ruchu jednego rzędu pojazdów wielośladowych, oznaczony lub nieoznaczony znakami drogowymi;
- 8) pobocze - część drogi przyległą do jezdni, która może być przeznaczona do ruchu pieszych lub niektórych pojazdów, postoju pojazdów, jazdy wierzchem lub pędzenia zwierząt;
- 9) chodnik - część drogi przeznaczoną do ruchu pieszych;
- 10) skrzyżowanie - przecięcie się w jednym poziomie dróg mających jezdnię, ich połączenie lub rozwidlenie, łącznie z powierzchniami utworzonymi przez takie przecięcia, połączenia lub rozwidlenia; określenie to nie dotyczy przecięcia, połączenia lub rozwidlenia drogi twardej z drogą gruntową, z drogą stanowiącą dojazd do obiektu znajdującego się przy drodze lub z drogą wewnętrzną;
- 11) przejście dla pieszych - powierzchnię jezdni, drogi dla rowerów lub torowiska przeznaczoną do przechodzenia przez pieszych, oznaczoną odpowiednimi znakami drogowymi;
- 12) przejazd dla rowerzystów - powierzchnię jezdni lub torowiska przeznaczoną do przejeżdżania przez rowerzystów, oznaczoną odpowiednimi znakami drogowymi;
- 13) przystanek - miejsce zatrzymywania się pojazdów zbiorowego transportu osób, oznaczone odpowiednimi znakami drogowymi;
- 14) tunel - budowlę na drodze, oznaczoną odpowiednimi znakami drogowymi;

- 15) obszar zabudowany - obszar oznaczony odpowiednimi znakami drogowymi;
- 16) strefa zamieszkania - obszar obejmujący drogi publiczne lub inne drogi, na którym obowiązują szczególne zasady ruchu drogowego, a wjazdy i wyjazdy oznaczone są odpowiednimi znakami drogowymi;
- 16a) strefa ruchu - obszar obejmujący co najmniej jedną drogę wewnętrzną, na który wjazdy i wyjazdy oznaczone są odpowiednimi znakami drogowymi;
- 17) uczestnik ruchu - pieszego, kierującego, a także inne osoby przebywające w pojeździe lub na pojeździe znajdującym się na drodze;
- 18) pieszy - osobę znajdującą się poza pojazdem na drodze i niewykonującą na niej robót lub czynności przewidzianych odrębnymi przepisami; za pieszego uważa się również osobę prowadzącą, ciągnącą lub pchającą rower, motorower, motocykl, wózek dziecięcy, podręczny lub inwalidzki, osobę poruszającą się w wózku inwalidzkim, a także osobę w wieku do 10 lat kierującą rowerem pod opieką osoby dorosłej;
- 19) kolumna pieszych - zorganizowaną grupę pieszych prowadzoną przez kierownika lub dowódcę;
- 20) kierujący - osobę, która kieruje pojazdem lub zespołem pojazdów, a także osobę, która prowadzi kolumnę pieszych, jedzie wierzchem albo pędzi zwierzęta pojedynczo lub w stadzie;
- 21) kierowca - osobę uprawnioną do kierowania pojazdem silnikowym lub motorowerem;
- 22) szczególna ostrożność - ostrożność polegająca na zwiększeniu uwagi i dostosowaniu zachowania uczestnika ruchu do warunków i sytuacji zmieniających się na drodze, w stopniu umożliwiającym odpowiednio szybkie reagowanie;
- 23) ustąpienie pierwszeństwa - powstrzymanie się od ruchu, jeżeli ruch mógłby zmusić innego kierującego do zmiany kierunku lub pasa ruchu albo istotnej zmiany prędkości, a pieszego - do zatrzymania się, zwolnienia lub przyspieszenia kroku;
- 24) ruch kierowany - ruch otwierany i zamykany za pomocą sygnalizacji świetlnej albo przez uprawnioną osobę;
- 25) niedostateczna widoczność - widoczność występującą od zmierzchu do świtu, a także w warunkach zmniejszonej przejrzystości powietrza od świtu do zmierzchu;
- 26) wymijanie - przejeżdżanie (przechodzenie) obok pojazdu lub uczestnika ruchu poruszającego się w przeciwnym kierunku;
- 27) omijanie - przejeżdżanie (przechodzenie) obok nieporuszającego się pojazdu, uczestnika ruchu lub przeszkody;
- 28) wyprzedzanie - przejeżdżanie (przechodzenie) obok pojazdu lub uczestnika ruchu poruszającego się w tym samym kierunku;
- 29) zatrzymanie pojazdu - unieruchomienie pojazdu niewynikające z warunków lub przepisów ruchu drogowego, trwające nie dłużej niż 1 minutę, oraz każde unieruchomienie pojazdu wynikające z tych warunków lub przepisów;
- 30) postój pojazdu - unieruchomienie pojazdu niewynikające z warunków lub przepisów ruchu drogowego, trwające dłużej niż 1 minutę;
- 31) pojazd - środek transportu przeznaczony do poruszania się po drodze oraz maszynę lub urządzenie do tego przystosowane;
- 32) pojazd silnikowy - pojazd wyposażony w silnik, z wyłączeniem pojazdu szynowego;
- 33) pojazd samochodowy - pojazd silnikowy, którego konstrukcja umożliwia jazdę z prędkością przekraczającą 25 km/h, z wyłączeniem motoroweru i ciągnika rolniczego;
- 34) pojazd wolnobieżny - pojazd silnikowy, którego konstrukcja ogranicza prędkość jazdy do 25 km/h, z wyłączeniem motoroweru i ciągnika rolniczego;
- 35) pojazd członowy - zespół pojazdów składający się z pojazdu silnikowego złączonego z naczepą;

- 36) pojazd specjalny - pojazd samochodowy lub przyczepę przeznaczone do wykonywania specjalnej funkcji, która powoduje konieczność dostosowania nadwozia lub posiadania specjalnego wyposażenia; w pojeździe tym mogą być przewożone osoby i rzeczy związane z wykonywaniem tej funkcji;
- 37) pojazd używany do celów specjalnych - pojazd samochodowy przystosowany w sposób szczególny do przewozu osób lub ładunków, używany przez Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej, Policję, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencję Wywiadu, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego, Centralne Biuro Antykorupcyjne, Biuro Ochrony Rządu, Straż Graniczną, organy kontroli skarbowej, Służbę Celną, jednostki ochrony przeciwpożarowej, Inspekcję Transportu Drogowego i Służbę Więzienną;
- 38) pojazd uprzywilejowany - pojazd wysyłający sygnały świetlne w postaci niebieskich świateł błyskowych i jednocześnie sygnały dźwiękowe o zmiennym tonie, mogący jechać z włączonymi światłami drogowymi; określenie to obejmuje również pojazdy jadące w kolumnie, na której początku i końcu znajdują się pojazdy uprzywilejowane wysyłające dodatkowo sygnały świetlne w postaci czerwonego światła błyskowego;
- 39) pojazd zabytkowy - pojazd, który na podstawie odrębnych przepisów został wpisany do rejestru zabytków lub znajduje się w wojewódzkiej ewidencji zabytków, a także pojazd wpisany do inwentarza muzealiów, zgodnie z odrębnymi przepisami;
- 40) samochód osobowy - pojazd samochodowy przeznaczony konstrukcyjnie do przewozu nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą oraz ich bagażu;
- 41) autobus - pojazd samochodowy przeznaczony konstrukcyjnie do przewozu więcej niż 9 osób, łącznie z kierowcą oraz ich bagażu;
- 41a) autobus szkolny - autobus przeznaczony do przewozu dzieci do i ze szkoły, barwy pomarańczowej, oznaczony z przodu i z tyłu prostokątnymi tablicami barwy białej, z napisem barwy czarnej „autobus szkolny”;
- 42) samochód ciężarowy - pojazd samochodowy przeznaczony konstrukcyjnie do przewozu ładunków; określenie to obejmuje również samochód ciężarowo-osobowy przeznaczony konstrukcyjnie do przewozu ładunków i osób w liczbie od 4 do 9 łącznie z kierowcą;
- 42a) ciągnik samochodowy - pojazd samochodowy przeznaczony konstrukcyjnie wyłącznie do ciągnięcia przyczepy; określenie to obejmuje ciągnik siodłowy i ciągnik balastowy;
- 42b) czterokołowiec - pojazd samochodowy przeznaczony do przewozu osób lub ładunków, z wyłączeniem samochodu osobowego, ciężarowego i motocykla, którego masa własna nie przekracza:
 - a) w przypadku przewozu rzeczy 550 kg,
 - b) w przypadku przewozu osób 400 kg;
- 42c) czterokołowiec lekki - czterokołowiec, którego masa własna nie przekracza 350 kg i konstrukcja ogranicza prędkość jazdy do 45 km/h;"
- 43) taksówka - pojazd samochodowy odpowiednio wyposażony i oznaczony, przeznaczony do przewozu za ustaloną na podstawie taksometru opłatą:
 - a) osób w liczbie nie większej niż 9 łącznie z kierowcą oraz ich bagażu podręcznego (taksówka osobowa),
 - b) ładunków o masie nieprzekraczającej 2,5 t (taksówka bagażowa);
- 44) ciągnik rolniczy - pojazd silnikowy skonstruowany do używania łącznie ze sprzętem do prac rolnych, leśnych lub ogrodniczych; ciągnik taki może być również przystosowany do ciągnięcia przyczep oraz do prac ziemnych;
- 45) motocykl - pojazd samochodowy zaopatrzony w silnik spalinowy o pojemności skokowej przekraczającej 50 cm³, dwukołowy lub z bocznym wózkiem - wielośladowy; określenie to obejmuje również pojazd trójkołowy o symetrycznym rozmieszczeniu kół;

- 46) motorower – pojazd dwu- lub trójkołowy zaopatrzony w silnik spalinowy o pojemności skokowej nieprzekraczającej 50 cm³ lub silnik elektryczny o mocy nie większej niż 4 kW, którego konstrukcja ogranicza prędkość jazdy do 45 km/h;
- 47) rower - pojazd o szerokości nieprzekraczającej 0,9 m poruszany siłą mięśni osoby jadącej tym pojazdem; rower może być wyposażony w uruchamiany naciskiem na pedały pomocniczy napęd elektryczny zasilany prądem o napięciu nie wyższym niż 48 V o znamionowej mocy ciągłej nie większej niż 250 W, którego moc wyjściowa zmniejsza się stopniowo i spada do zera po przekroczeniu prędkości 25 km/h;
- 47a) wózek rowerowy - pojazd o szerokości powyżej 0,9 m przeznaczony do przewozu osób lub rzeczy poruszany siłą mięśni osoby jadącej tym pojazdem; wózek rowerowy może być wyposażony w uruchamiany naciskiem na pedały pomocniczy napęd elektryczny zasilany prądem o napięciu nie wyższym niż 48 V o znamionowej mocy ciągłej nie większej niż 250 W, którego moc wyjściowa zmniejsza się stopniowo i spada do zera po przekroczeniu prędkości 25 km/h;
- 48) wózek inwalidzki - pojazd konstrukcyjnie przeznaczony do poruszania się osoby niepełnosprawnej, napędzany siłą mięśni lub za pomocą silnika, którego konstrukcja ogranicza prędkość jazdy do prędkości pieszego;
- 49) zespół pojazdów - pojazdy łączone ze sobą w celu poruszania się po drodze jako całość; nie dotyczy to pojazdów łączonych w celu holowania;
- 49a) kolejka turystyczna - zespół pojazdów składający się z ciągnika rolniczego, którego konstrukcja ogranicza prędkość jazdy do 25 km/h, albo pojazdu wolnobieżnego oraz przyczepy (przyczep) dostosowanej do przewozu osób, wykorzystywanych w ramach prowadzonej działalności w zakresie świadczenia usług turystycznych;
- 50) przyczepa - pojazd bez silnika, przystosowany do łączenia go z innym pojazdem; określenie to nie obejmuje przyczepy przeznaczonej do ciągnięcia przez rower, zwanej przyczepą rowerową;
- 51) przyczepa lekka - przyczepę, której dopuszczalna masa całkowita nie przekracza 750 kg;
- 52) naczepa - przyczepę, której część spoczywa na pojeździe silnikowym i obciąża ten pojazd;
- 53) masa własna - masę pojazdu z jego normalnym wyposażeniem, paliwem, olejami, smarami i cieczami w ilościach nominalnych, bez kierującego;
- 54) dopuszczalna masa całkowita - największą określoną właściwymi warunkami technicznymi masę pojazdu obciążonego osobami i ładunkiem, dopuszczonego do poruszania się po drodze;
- 55) rzeczywista masa całkowita - masę pojazdu łącznie z masą znajdujących się na nim rzeczy i osób;
- 56) dopuszczalna ładowność - największą masę ładunku i osób, jaką może przewozić pojazd, która stanowi różnicę dopuszczalnej masy całkowitej i masy własnej pojazdu;
- 57) nacisk osi - sumę nacisków, jaką na drogę wywierają koła znajdujące się na jednej osi;
- 58) VIN - numer identyfikacyjny pojazdu nadany i umieszczony przez producenta;
- 59) urządzenie rejestrujące - stacjonarne, przenośne albo zainstalowane w pojeździe albo na statku powietrznym urządzenie ujawniające i zapisujące za pomocą technik utrwalania obrazów naruszenia przepisów ruchu drogowego przez kierujących pojazdami;
- 60) kategoria pojazdu – klasyfikacja pojazdu według wymagań homologacyjnych;
- 61) nowy pojazd – pojazd fabrycznie nowy, który nie był zarejestrowany;
- 62) państwo członkowskie – państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederacja Szwajcarska lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strona umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- 63) pojazd kompletny – pojazd, który w celu spełnienia wymagań technicznych oraz uzyskania założonych cech użytkowych, nie wymaga kompletacji;

- 64) pojazd marki „SAM” – pojazd zbudowany przy wykorzystaniu nadwozia, podwozia lub ramy, konstrukcji własnej;
- 65) pojazd produkowany w małych seriach – pojazd produkowany w limitowanej liczbie, określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 68ah ust. 1;
- 66) pojazd niekompletny – pojazd, który w celu spełnienia wymagań technicznych oraz uzyskania założonych cech użytkowych powinien przejść co najmniej jeden etap kompletacji;
- 67) pojazd skompletowany – pojazd, który w celu spełnienia wymagań technicznych oraz uzyskania założonych cech użytkowych powstał w wyniku co najmniej jednego etapu kompletacji;
- 68) pojazd z końcowej partii produkcji – pojazd będący częścią zapasów producenta, który nie spełnia wymagań technicznych z powodu zmiany warunków stanowiących podstawę wydania świadectwa homologacji typu WE pojazdu albo świadectwa homologacji typu pojazdu, a świadectwo to utraciło ważność;
- 69) świadectwo homologacji typu – świadectwo homologacji typu EKG ONZ, świadectwo homologacji typu pojazdu, świadectwo homologacji typu WE;
- 70) świadectwo homologacji typu EKG ONZ – dokument wydany przez właściwy organ państwa-strony Porozumienia dotyczącego przyjęcia jednolitych wymagań technicznych dla pojazdów kołowych, wyposażenia i części, które mogą być stosowane w tych pojazdach, oraz wzajemnego uznawania homologacji udzielonych na podstawie tych wymagań, sporządzonego w Genewie dnia 20 marca 1958 r. (Dz. U. z 2001 r. Nr 104, poz. 1135 i 1136), zwanego dalej „Porozumieniem”, stwierdzający, że typ przedmiotu wyposażenia lub części spełnia wymagania określone w regulaminach EKG ONZ stanowiących załączniki do tego Porozumienia;
- 71) świadectwo homologacji typu pojazdu – dokument wydany przez właściwy organ Rzeczypospolitej Polskiej stwierdzający, że typ pojazdu spełnia wymagania krajowej procedury homologacji typu pojazdu;
- 72) świadectwo homologacji typu WE – dokument wydany przez właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej stwierdzający, że typ pojazdu, typ przedmiotu jego wyposażenia lub części, spełnia wymagania zharmonizowanej unijnej procedury homologacji typu;
- 73) świadectwo homologacji sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem – dokument wydany przez właściwy organ Rzeczypospolitej Polskiej stwierdzający, że sposób montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem oraz elementy tej instalacji spełniają wymagania krajowej procedury homologacji typu;
- 74) typ pojazdu – oznaczenie pojazdów jednej kategorii pojazdu, które nie różnią się od siebie pod względem istotnych cech, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 68ai ust. 1;
- 75) wprowadzenie do obrotu – odpłatne albo nieodpłatne przekazanie pojazdu, przedmiotu jego wyposażenia lub części po raz pierwszy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej użytkownikowi;
- 76) wariant pojazdu – oznaczenie pojazdów jednego typu, które nie różnią się od siebie co najmniej pod względem istotnych cech, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 68ai ust. 1;
- 77) wersja pojazdu - oznaczenie pojazdów jednego wariantu, o kompletacji określonej w opisie technicznym typu pojazdu w świadectwie homologacji typu pojazdu albo świadectwie homologacji typu WE pojazdu;
- 78) tramwaj – pojazd przeznaczony do przewozu osób lub rzeczy zasilany energią elektryczną, poruszający się po szynach na drogach publicznych;
- 79) trolejbus – autobus przystosowany do zasilania energią elektryczną z sieci trakcyjnej;”;

3) w dziale III:

a) w rozdziale 1:

- w art. 66 w ust. 4 w pkt 6 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) pojazdu, na którego typ zostało wydane świadectwo homologacji typu lub inny równoważny dokument, o którym mowa w art. 68g ust. 1 art. 68j ust. 1, art. 68aj ust. 1 albo art. 68al ust. 1”,

- uchyla się art. 68-70;

b) po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a i 1b w brzmieniu:

„Rozdział 1a

Homologacja

Art. 68a. 1. Nowy typ pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, który ma być wprowadzony do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, powinien spełniać wymagania techniczne, odpowiednie dla danej kategorii pojazdu.

2. Spełnienie odpowiednich wymagań technicznych danego typu pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 68ai ust. 1, potwierdza się w procedurze homologacji typu:

1) pojazdu;

2) przedmiotu wyposażenia lub części.

3. Na potrzeby procedury homologacji typu, pojazdy zgodnie z ich dopuszczalną masą całkowitą oraz cechami konstrukcyjnymi dzieli się na kategorie. Kategorie pojazdów określa załącznik nr 1 do ustawy.

4. Przepis ust. 1 dotyczy również sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem.

Art. 68b. Potwierdzenie spełnienia wymagań technicznych, następuje przez wydanie dla:

1) pojazdu:

a) świadectwa homologacji typu WE pojazdu,

b) świadectwa homologacji typu pojazdu;

2) przedmiotu wyposażenia lub części:

a) świadectwa homologacji typu WE przedmiotu wyposażenia lub części,

b) świadectwa homologacji typu EKG ONZ;

3) sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem – świadectwa homologacji sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem.

Art. 68c. 1. Producent nowego typu pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części jest obowiązany uzyskać dla każdego nowego typu pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części odpowiednie świadectwo homologacji typu WE, z zastrzeżeniem ust. 2-4.

2. Producent;

- 1) tramwaju,
- 2) trolejbusu,
- 3) pojazdu kategorii R, T₄, T₅,

- jest obowiązany uzyskać dla każdego nowego typu tego pojazdu świadectwo homologacji typu pojazdu.

3. Podmiot dokonujący montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem jest obowiązany uzyskać świadectwo homologacji sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem.

4. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za spełniony, jeżeli producent uzyskał:

- 1) świadectwo homologacji typu pojazdu, w odniesieniu do pojazdów produkowanych w ramach małych serii;
- 2) uznanie świadectwa homologacji typu pojazdu wydanego zgodnie z krajową procedurą homologacji typu przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 3) dopuszczenie jednostkowe pojazdu;
- 4) uznanie dopuszczenia jednostkowego pojazdu wydanego przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 5) świadectwo homologacji typu EKG ONZ dla przedmiotu wyposażenia lub części.

Art. 68d. 1. Zakazuje się wprowadzania do obrotu pojazdu bez wymaganego odpowiedniego świadectwa homologacji typu lub innego równoważnego dokumentu, o którym mowa w art. 68g ust. 1 art. 68j ust. 1, art. 68aj ust. 1 albo art. 68al ust. 1.

2. Podmiot, który wprowadzi do obrotu pojazd niezgodnie z obowiązkiem określonym w ust. 1, jest obowiązany na swój koszt wycofać ten pojazd z obrotu.

3. W przypadku odpłatnego wprowadzenia do obrotu pojazdu, o którym mowa w ust. 2, podmiot jest obowiązany również do odkupienia pojazdu od osoby, która faktycznie włada tym pojazdem.

4. W przypadku niewycofania z obrotu pojazdu bez wymaganego odpowiedniego świadectwa homologacji typu lub innego równoważnego dokumentu, o którym mowa, art. 68g ust. 1, art. 68j ust. 1, art. 68aj ust. 1 albo art. 68al ust. 1, właściwy organ, określa w drodze decyzji administracyjnej pojazd, który podlega wycofaniu z obrotu oraz termin jego wycofania, a także nakazuje realizację obowiązku określonego w ust. 3. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

5. Pojazdy wycofane z obrotu, nie mogą być ponownie wprowadzone do obrotu.

6. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do przedmiotu wyposażenia lub części.

7. Podmiot, który wprowadzi do obrotu przedmiot wyposażenia lub część niezgodnie z obowiązkiem określonym w ust. 6 jest obowiązany na swój koszt:

- 1) podać do publicznej wiadomości w środkach masowego przekazu o zasięgu ogólnopolskim, informację o przedmiotach wyposażenia lub częściach objętych obowiązkiem wycofania z obrotu wraz z terminem ich wycofania, który nie powinien być dłuższy niż czas niezbędny do prawidłowego zrealizowania obowiązków wynikających z przepisów niniejszej ustawy;
- 2) wycofać z obrotu przedmiot wyposażenia lub część, zgodnie z żądaniem, o którym mowa w ust. 8;
- 3) zniszczyć wycofany z obrotu przedmiot wyposażenia lub część, z zachowaniem przepisów o odpadach i ochronie środowiska.

8. Osoba faktycznie władająca przedmiotem wyposażenia lub częścią objętą obowiązkiem wycofania z obrotu, w terminie określonym w ust. 7 pkt 1, ma prawo żądać od podmiotu, o którym mowa w ust. 1, odkupienia albo wymiany na nowy przedmiot wyposażenia lub część spełniające wymagania ustawy, na podstawie dokumentu potwierdzającego ich zakup.

9. W przypadku niewykonania obowiązków określonych w ust. 7, po nałożeniu kary, o której mowa w art. 140m ust. 1 pkt 3, właściwy organ, określa w drodze decyzji administracyjnej przedmiot wyposażenia lub część, który podlega wycofaniu z obrotu, termin jego wycofania, a także nakazuje realizację obowiązków określonych w ust. 7 pkt 1-3. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

10. Do postępowania w sprawach wycofania z obrotu pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 68e. 1. Świadectwa homologacji typu albo świadectwo homologacji sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem wydaje, zmienia, odmawia wydania lub cofa, w drodze decyzji administracyjnej, minister właściwy do spraw transportu .

2. Wydanie lub zmiana świadectwa homologacji typu albo świadectwa homologacji sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem następuje za opłatą.

3. Wydanie lub zmiana świadectwa homologacji typu albo świadectwa homologacji sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem, następuje na wniosek odpowiednio producenta albo podmiotu dokonującego montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem. Do wniosku dołącza się:

- 1) protokół z badania homologacyjnego wraz ze sprawozdaniem lub sprawozdanie zawierające wyniki tego badania, wydany przez jednostkę uprawnioną – o ile jest wymagany;
- 2) opis techniczny sporządzony według wzoru określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 68ai ust. 1 pkt 6;
- 3) dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu – o ile są wymagane;
- 4) kopie odpowiednich świadectw homologacji typu przedmiotu wyposażenia lub części – o ile są wymagane;
- 5) informację i instrukcję, określające warunki lub ograniczenia związane z użytkowaniem pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, mające wpływ na bezpieczeństwo w ruchu drogowym lub ochronę środowiska – o ile występują;
- 6) instrukcję montażu - w przypadku świadectw homologacji typu, o których mowa w art. 68b pkt 2 lit. b;
- 7) kopię dowodu wniesienia opłaty za wydanie albo zmianę świadectwa homologacji typu – jeżeli są wymagane;
- 8) wypis z rejestru przedsiębiorców albo zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej;
- 9) oświadczenie, w przypadku świadectwa homologacji typu WE, o następującej treści:
„Oświadczam, że w zakresie typu pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części ... złożyłem tylko jeden wniosek, i tylko w jednym państwie członkowskim Unii Europejskiej.”;

10) wykaz osób, upoważnionych do podpisywania:

- a) świadectw zgodności WE albo świadectw zgodności – w przypadku odpowiednio świadectw homologacji typu WE pojazdu albo świadectw homologacji typu pojazdu,
- b) oświadczeń o danych i informacjach o pojeździe niezbędnych do rejestracji i ewidencji pojazdu,
- c) wyciągów ze świadectwa homologacji sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem

- zawierający ich dane osobowe: imię i nazwisko, zaświadczenie o zajmowanych przez nie stanowiskach oraz wzory ich podpisów;
 - 11) deklarację o sposobie i metodach zapewnienia zgodności:
 - a) produkcji pojazdu, przedmiotu wyposażenia, części, z typem podlegającym procedurze homologacji,
 - b) sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem, w ramach kategorii pojazdów objętych procedurą homologacji.
 - 12) wykaz stosowanych elementów instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem – jeżeli jest wymagany;
 - 13) wykaz zakładów montujących instalacje przystosowujące dany typ pojazdu do zasilania gazem – jeżeli jest wymagany
4. Wniosek o wydanie zmiany do świadectwa homologacji typu, składa się wyłącznie w państwie, które wydało to świadectwo homologacji typu.
5. Minister właściwy do spraw transportu może w uzasadnionych przypadkach, wezwać producenta do przedstawienia dodatkowych dokumentów, niezbędnych do wydania decyzji w sprawie świadectwa homologacji typu albo świadectwa homologacji sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem.

Art. 68f. 1. Do wniosku o wydanie świadectwa homologacji typu WE pojazdu dla pojazdu, w którym w przedmiocie wyposażenia lub części zastosowano nowatorskie rozwiązania konstrukcyjne lub technologie, które nie spełniają wymagań określonych w przepisach dotyczących homologacji typu, producent dołącza również:

- 1) uzasadnienie zastosowania nowatorskich rozwiązań konstrukcyjnych lub technologii;
 - 2) opis zastosowanych rozwiązań i ich wpływ na bezpieczeństwo i ochronę środowiska;
 - 3) opis przeprowadzonych badań oraz ich wyniki wykazujące, że zapewniono przynajmniej równoważny poziom bezpieczeństwa i ochrony środowiska w stosunku do wymagań określonych w przepisach dotyczących homologacji.
2. Badania, o których mowa w ust. 1 pkt 3, przeprowadza jednostka uprawniona, o której mowa w art. 68t ust. 1.
3. W terminie miesiąca od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw transportu występuje do Komisji Europejskiej z wnioskiem o wydanie zgody na wydanie świadectwa homologacji typu WE pojazdu.
4. Do czasu wydania zgody, o której mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw transportu wydaje, w drodze decyzji administracyjnej, świadectwo homologacji typu pojazdu na okres 10 miesięcy, o ile producent wystąpi we wniosku, o którym mowa w ust. 1, o wydanie takiego świadectwa, a pojazd spełnia warunki, o których mowa w art. 3 ust. 1, art. 5 i 6.
5. Po wydaniu świadectwa homologacji typu pojazdu, o którym mowa w ust. 4, minister właściwy do spraw transportu przekazuje niezwłocznie Komisji Europejskiej i innym niż Rzeczpospolita Polska państwom członkowskim Unii Europejskiej informację o jego wydaniu.
6. W przypadku uzyskania zgody Komisji Europejskiej, o której mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw transportu niezwłocznie wydaje świadectwo homologacji typu WE pojazdu, na okres nie krótszy niż 36 miesięcy.
7. W przypadku odmowy wydania zgody przez Komisję Europejską, o której mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw transportu:
- 1) odmawia wydania świadectwa homologacji typu WE pojazdu;
 - 2) w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania odmowy wydania zgody cofa wydane świadectwo homologacji typu pojazdu – o ile decyzja nie wygasła po upływie terminu, o którym mowa w ust. 4.

Art. 68g. 1. Minister właściwy do spraw transportu, w drodze decyzji administracyjnej, uznaje świadectwo homologacji typu wydane na dany typ pojazdu zgodnie z krajową procedurą homologacji typu przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, na okres odpowiadający jego ważności, jeżeli dany typ pojazdu spełnia wymagania:

- 1) zharmonizowanej unijnej procedury homologacji typu pojazdu; albo
- 2) krajowej procedury homologacji typu pojazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. W celu uzyskania uznania, o którym mowa w ust. 1, producent nowego typu pojazdu składa wniosek o uznanie świadectwa homologacji typu wydanego na dany typ pojazdu.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się świadectwo homologacji typu, o którym mowa w ust. 1.

4. Minister właściwy do spraw transportu może w uzasadnionych przypadkach, wezwać producenta do przedstawienia dodatkowych dokumentów, niezbędnych do wydania decyzji w sprawie uznania, o którym mowa w ust. 1.

5. Uznanie, którym mowa w ust. 1, wydane na dany typ pojazdu następuje za opłatą.

6. Producent jest obowiązany powiadomić ministra właściwego do spraw transportu, w odniesieniu do świadectwa homologacji typu pojazdu stanowiącego podstawę uzyskania uznania, o którym mowa w ust. 1, o okolicznościach, o których mowa w art. 68l ust. 4-6.

7. Minister właściwy do spraw transportu uchyla decyzję o uznaniu, o której mowa w ust. 1, w przypadku:

- 1) wystąpienia okoliczności, o których mowa w art. 68l:
 - a) ust. 4 i 5 – w całości,
 - b) ust. 6 – w zakresie wariantu lub wersji w ramach których uznane świadectwo homologacji typu pojazdu wygasło;
- 2) nieusunięcia zagrożeń, o których mowa w art. 68p ust. 1;
- 3) nieuwzględnienia zastrzeżeń, o których mowa w art. 68p ust. 3 pkt 3.

Art. 68h. Producent, który uzyskał świadectwo homologacji typu WE pojazdu w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej, wprowadzający do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nowe pojazdy, jest obowiązany, za opłatą, przekazać ministrowi właściwemu do spraw transportu dane i informacje o uzyskanym świadectwie homologacji typu WE pojazdu lub jego zmianie oraz wykaz danych i informacji o pojeździe niezbędnych do rejestracji i ewidencji pojazdu.

Art. 68i. 1. Minister właściwy do spraw transportu wydaje lub zmienia:

- 1) świadectwo homologacji typu pojazdu lub świadectwo homologacji typu WE pojazdu jeżeli:
 - a) świadectwa homologacji typu przedmiotów wyposażenia lub części pojazdu potwierdzają, że dany typ pojazdu odpowiada wymaganiom i warunkom określonym w pkt 2 i 3,
 - b) protokół z badania homologacyjnego typu pojazdu wraz ze sprawozdaniem potwierdza spełnianie przez dany typ pojazdu warunków technicznych zawartych w opisie technicznym, w odniesieniu do wszystkich homologacji typu przedmiotów wyposażenia lub części, odpowiednio do wymagań dla danej kategorii pojazdu,

- c) warunki lub ograniczenia zawarte w informacji i instrukcji, o której mowa w art. 68e ust. 3 pkt 5, nie zagrażają bezpieczeństwu ruchu drogowego lub ochronie środowiska;
- 2) świadectwa homologacji typu WE przedmiotu wyposażenia lub części – jeżeli sprawozdanie zawierające wyniki badań homologacyjnych potwierdza, że dany typ przedmiotu wyposażenia lub części pojazdu odpowiada:
- a) wymaganiom technicznym określonym w niniejszym rozdziale i przepisach Unii Europejskiej dotyczących badań homologacyjnych,
 - b) warunkom technicznym określonym w rozdziale 1,
 - c) warunkom określonym w ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. Nr 25, poz. 202, z późn. zm.⁴⁾);
- 3) świadectwa homologacji typu EKG ONZ – jeżeli sprawozdanie zawierające wyniki badań homologacyjnych potwierdza, że dany typ przedmiotu wyposażenia lub części pojazdu odpowiada:
- a) wymaganiom technicznym określonym w niniejszym rozdziale i regulaminach EKG ONZ,
 - b) warunkom technicznym określonym w rozdziale 1,
 - c) warunkom określonym w ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji;
- 4) świadectwo homologacji sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem – jeżeli protokół z badania homologacyjnego sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem wraz ze sprawozdaniem potwierdza, że:
- a) elementy instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem odpowiadają wymaganiom technicznym określonym w niniejszym rozdziale i regulaminach EKG ONZ,
 - b) sposób montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem odpowiadają wymaganiom technicznym określonym w rozdziale 1 i regulaminach EKG ONZ,
 - c) elementy instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem odpowiadają warunkom określonym w ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji.

2. Producentowi, którego siedziba znajduje się poza terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej minister właściwy do spraw transportu wydaje świadectwo homologacji typu WE, jeżeli producent posiada upoważnionego przedstawiciela na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, do reprezentowania go w sprawach homologacji.

Art. 68j. 1. Minister właściwy do spraw transportu, na wniosek producenta, udziela, w drodze decyzji administracyjnej, zezwolenia na dopuszczenie do ruchu drogowego pojazdu z końcowej partii produkcji, w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia wniosku.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, udziela się dla pojazdów wyprodukowanych w okresie ważności świadectwa homologacji typu WE pojazdu albo świadectwa homologacji typu pojazdu i znajdujących się na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, dla limitowanej liczby pojazdów, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 68ai ust. 3 pkt 1.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 175, poz. 1458, z 2007 r. Nr 176, poz. 1236, z 2009 r. Nr 79, poz. 666 i Nr 92, poz. 753 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 145 i Nr 76, poz. 489.

3. Termin ważności zezwolenia, o którym mowa w ust.1, nie może przekraczać:
- 1) 12 miesięcy - dla pojazdów kategorii L,
 - 2) 12 miesięcy – dla pojazdów kompletnych kategorii M, N, O,
 - 3) 18 miesięcy – dla pojazdów skompletowanych kategorii M, N, O,
 - 4) 24 miesiące - dla pojazdów kompletnych kategorii T, R,
 - 5) 30 miesięcy - dla pojazdów skompletowanych kategorii T, R
- licząc od dnia wygaśnięcia świadectwa homologacji typu WE pojazdu albo świadectwa homologacji typu pojazdu.
4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:
- 1) kopię świadectwa homologacji typu WE pojazdu lub świadectwa homologacji typu pojazdu, które utraciło ważność;
 - 2) kopię świadectwa zgodności, kopię świadectwa zgodności WE albo wykaz numerów VIN pojazdów objętych wnioskiem;
 - 3) wykaz osób upoważnionych do podpisywania oświadczenia producenta o objęciu pojazdu zezwoleniem na dopuszczenie do ruchu drogowego pojazdu z końcowej partii produkcji zawierające ich dane osobowe: imię i nazwisko, zaświadczenie o zajmowanych przez nie stanowiskach oraz wzory ich podpisów.
5. W przypadku dołączenia do wniosku wykazu numerów VIN, producent składa oświadczenie o posiadaniu dla tego pojazdu świadectwa zgodności WE albo świadectwa zgodności wystawionego w okresie ważności odpowiednio świadectwa homologacji typu WE pojazdu albo świadectwa homologacji typu pojazdu.
6. Producent we wniosku, o którym mowa w ust. 2, jest obowiązany podać liczbę pojazdów oraz przyczyny techniczne lub ekonomiczne, powodujące niespełnianie przez pojazdy nowych wymagań technicznych.

Art. 68k. 1. Minister właściwy do spraw transportu odmawia wydania:

- 1) świadectwa homologacji typu – w przypadku gdy:
 - a) pojazd, przedmiot wyposażenia lub część nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 68i ust. 1 pkt 1 - 3,
 - b) zostało wydane świadectwo homologacji typu WE przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, na dany typ;
- 2) świadectwo homologacji sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem – w przypadku gdy elementy instalacji oraz sposób montażu nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 68i ust. 1 pkt 4;
- 3) zezwolenia na dopuszczenie do ruchu drogowego pojazdu z końcowej partii produkcji - w przypadku:
 - a) niespełniania warunków końcowej partii produkcji,
 - b) niedostatecznego uzasadnienia niespełnienia przez pojazdy nowych wymagań technicznych.

2. Minister właściwy do spraw transportu odmawia zmiany świadectwa homologacji typu w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a i pkt 2.

Art. 68l. 1. Producent jest obowiązany niezwłocznie powiadomić ministra właściwego do spraw transportu o:

- 1) potrzebie zmiany danych i informacji zawartych w świadectwie homologacji typu WE pojazdu wydanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo świadectwie homologacji typu pojazdu w przypadku:
 - a) zmiany warunków stanowiących podstawę wydania świadectwa,
 - b) zmiany w typie pojazdu, przedmiocie wyposażenia lub części wpływającej na zmianę warunków stanowiących podstawę wydania tego świadectwa;
 - 2) zaprzestaniu produkcji danego typu pojazdu, przedmiotu wyposażenia, części.
2. Po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 minister właściwy do spraw transportu dokonuje oceny zakresu zmian w odniesieniu do uprzednio wydanego świadectwa a następnie niezwłocznie informuje producenta o:
- 1) konieczności uzyskania zmiany tego świadectwa po przeprowadzeniu badań homologacyjnych albo bez przeprowadzenia tych badań;
 - 2) konieczności uzyskania nowego świadectwa, jeżeli zakres zmian wykracza poza istotne cechy dla danego typu pojazdu określone w przepisach wydanych na podstawie art. 68ai ust. 1; albo
 - 3) braku potrzeby zmiany danych i informacji zawartych w uprzednio wydanym świadectwie.
3. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, stosuje się odpowiednio art. 68e.
4. Świadectwo homologacji typu WE pojazdu wydane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo świadectwo homologacji typu pojazdu wygasa:
- 1) w przypadkach, o których mowa w ust. 1:
 - a) pkt 1, jeżeli producent nie uzyska zmiany tego świadectwa albo uzyska nowe świadectwo,
 - b) pkt 2;
 - 2) jeżeli upłynął termin jego ważności;
 - 3) wygasło jedno ze świadectw homologacji typu, o którym mowa w art. 68b pkt 2 - z zastrzeżeniem ust. 5 i 6.
5. Świadectwo homologacji typu pojazdu, o którym mowa w art. 68f ust. 4 wygasa, jeżeli zostało wydane świadectwo homologacji typu WE pojazdu.
6. W przypadku gdy jeden z wariantów w ramach typu pojazdu lub jedna z wersji w ramach wariantu przestaje spełniać wymagania stanowiące podstawę do wydania świadectwa homologacji, świadectwo homologacji typu pojazdu lub typu WE pojazdu wygasa wyłącznie w takim zakresie, w jakim dotyczy tego wariantu lub wersji.

Art. 68m. 1. Minister właściwy do spraw transportu cofa świadectwo homologacji typu wydane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku:

- 1) negatywnego wyniku kontroli zgodności:
 - a) produkcji pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części,
 - b) sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem;
 - 2) uzyskania informacji, że przed dniem wydania tego świadectwa zostało wydane świadectwo homologacji typu WE pojazdu przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, w odniesieniu do tego samego typu pojazdu;
 - 3) niewykonania przez producenta czynności, o których mowa w art. 68p ust. 1.
2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, minister właściwy do spraw transportu wzywa producenta do usunięcia niezgodności, w terminie 90 dni od dnia otrzymania

wezwania. W przypadku nieusunięcia niezgodności w tym terminie, minister właściwy do spraw transportu cofa świadectwo homologacji typu.

Art. 68n. 1. Producent nowych pojazdów jest obowiązany:

- 1) wystawić:
 - a) świadectwo zgodności WE albo świadectwo zgodności - do każdego pojazdu, na którego typ wydano odpowiednio świadectwo homologacji typu WE pojazdu albo świadectwo homologacji typu pojazdu, albo
 - b) świadectwo zgodności – do każdego pojazdu, na którego typ wydano świadectwo homologacji typu wydane na dany typ pojazdu zgodnie z krajową procedurą homologacji typu przez właściwy organ innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej i uznanego w trybie art. 68g ust. 1;
 - 2) złożyć oświadczenie zawierające dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu;
 - 3) zamieścić w instrukcji obsługi lub podręczniku użytkownika informacje zawierające ograniczenia lub specjalne warunki montażu mające wpływ na bezpieczeństwo w ruchu drogowym lub ochronę środowiska – o ile występują.
2. W przypadku uzyskania zezwolenia na dopuszczenie do ruchu drogowego pojazdu z końcowej partii produkcji, producent jest obowiązany w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, podać informację o objęciu pojazdu tym zezwoleniem.
3. Podmiot dokonujący montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem jest obowiązany wystawić wyciąg ze świadectwa homologacji sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem – dla każdego pojazdu w którym dokonano montażu tej instalacji.
4. Dokumenty, o których mowa w ust. 1 i 3, wydaje się właścicielowi pojazdu.
5. Wtórnik dokumentów, o których mowa w ust. 1 i 3, wydaje, na wniosek zainteresowanego, podmiot, który je wydał.

Art. 68o. 1. Producent pojazdu jest obowiązany udostępnić producentowi przedmiotu wyposażenia lub części, dane i informacje niezbędne do uzyskania świadectwa homologacji typu WE przedmiotu wyposażenia lub części mające wpływ na bezpieczeństwo w ruchu drogowym lub ochronę środowiska.

2. Producent pojazdu ma prawo zobowiązać producenta przedmiotu wyposażenia lub części do wyłącznego wykorzystania przez niego danych i informacji, o których mowa w ust. 1, lub zastrzec prawa własności intelektualnej.

3. Producent przedmiotu wyposażenia lub części jest obowiązany udostępnić producentowi pojazdu dane i informacje zawierające ograniczenia lub specjalne warunki montażu mające wpływ na bezpieczeństwo w ruchu drogowym lub ochronę środowiska.

Art. 68p. 1. Jeżeli producent, który uzyskał świadectwo homologacji typu WE pojazdu, stwierdził w pojeździe wprowadzonym do obrotu zagrożenia dla bezpieczeństwa w ruchu drogowym lub ochrony środowiska, jest obowiązany niezwłocznie powiadomić o tym ministra właściwego do spraw transportu oraz podjąć działania polegające na usunięciu tych zagrożeń.

2. W celu usunięcia zagrożeń, o których mowa w ust. 1, producent:

- 1) opracowuje plan działań mających na celu usunięcie zagrożeń zawierając w nim zakres i harmonogram czynności;

- 2) uzgadnia plan działań z ministrem właściwym do spraw transportu;
 - 3) informuje właściciela pojazdu lub posiadacza pojazdu, o którym mowa w art. 73 ust. 5, o konieczności sprawdzenia stanu technicznego pojazdu w warunkach serwisowych producenta i w przypadku stwierdzenia zagrożeń podejmuje działania mające na celu ich usunięcie.
3. Po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, oraz planu działań, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, minister właściwy do spraw transportu:
- 1) ocenia plan działań;
 - 2) przekazuje organom państw członkowskich Unii Europejskiej innych niż Rzeczpospolita Polska właściwym w sprawach homologacji plan działań wraz z informacją, że działania te są na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wystarczające dla usunięcia zagrożeń;
 - 3) akceptuje plan działań, a w przypadku otrzymania zastrzeżeń od organów państw członkowskich Unii Europejskiej właściwych w sprawach homologacji, nakazuje producentowi uwzględnić zastrzeżenia w planie działań;
 - 4) określa terminy informowania o realizacji i zakończeniu działań.
4. Minister właściwy do spraw transportu, po otrzymaniu od właściwych organów, o których mowa w ust. 3 pkt 2, informacji o stwierdzonych zagrożeniach w pojazdach i propozycji ich usunięcia w przypadku uznania tych działań za niewystarczające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przekazuje swoje zastrzeżenia tym organom.
5. Producent informuje ministra właściwego do spraw transportu o:
- 1) realizacji działań w celu usunięcia stwierdzonych zagrożeń w terminach wskazanych przez ministra właściwego do spraw transportu;
 - 2) zakończeniu działań, przedstawiając sprawozdanie z przeprowadzonych działań.
6. W przypadku stwierdzenia zagrożeń, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw transportu informuje inny niż Rzeczpospolita Polska właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało świadectwo homologacji typu WE pojazdu, o stwierdzonych zagrożeniach.
7. W przypadku otrzymania od właściwego organu państwa członkowskiego Unii Europejskiej informacji o stwierdzonych zagrożeniach w pojazdach wprowadzonych do obrotu na podstawie wydanego przez ministra właściwego do spraw transportu świadectwa homologacji typu WE pojazdu, minister właściwy do spraw transportu informuje producenta o stwierdzonych zagrożeniach. Przepisy ust. 1 – 5 stosuje się odpowiednio.
8. Koszty działań związanych z usunięciem zagrożeń, ponosi producent pojazdu.

Art. 68q. 1. Minister właściwy do spraw transportu przekazuje właściwym w sprawach homologacji organom:

- 1) państw członkowskich Unii Europejskiej:
 - a) kopię świadectwa homologacji typu WE pojazdu – w terminie 20 dni roboczych od dnia wydania lub zmiany świadectwa homologacji typu WE pojazdu,
 - b) wykaz wydanych lub których wydania odmówiono, zmienionych, cofniętych, wygasłych świadectw homologacji typu WE przedmiotu wyposażenia lub części – w terminie 20 dni roboczych po zakończeniu każdego kwartału,
 - c) informację o:
 - odmowie wydania lub cofnięciu świadectwa homologacji typu WE pojazdu albo świadectwa homologacji typu WE przedmiotu wyposażenia lub części, wraz

ze wskazaniem przyczyny – niezwłocznie, ale nie później niż w terminie 20 dni roboczych od dnia odmowy wydania lub cofnięcia odpowiednio świadectwa homologacji typu WE pojazdu albo świadectwa homologacji typu WE przedmiotu wyposażenia lub części,

- wygaśnięciu świadectwa homologacji typu WE pojazdu – w terminie 20 dni roboczych od dnia wygaśnięcia tego świadectwa,
 - zaprzestaniu produkcji danego typu pojazdu, dla którego wydano świadectwo homologacji typu WE pojazdu - w terminie 20 dni roboczych od dnia otrzymania od producenta pojazdu powiadomienia o zaprzestaniu przez niego produkcji określonego typu pojazdu,
 - wydanym zezwoleniu na dopuszczenie do ruchu drogowego pojazdu z końcowej partii produkcji, dla których świadectwo homologacji typu WE pojazdu utraciło ważność – w terminie 20 dni roboczych po zakończeniu roku kalendarzowego;
- 2) państw będących stroną Porozumienia – wykaz wydanych lub którym wydania odmówiono, zmienionych, cofniętych, wygasłych świadectw homologacji typu EKG ONZ – w terminie 20 dni roboczych po zakończeniu każdego kwartału.
2. Minister właściwy do spraw transportu przekazuje informację Komisji Europejskiej o:
- 1) cofnięciu świadectwa homologacji typu WE pojazdu w przypadku, niewykonania przez producenta czynności, o których mowa w art. 68p ust. 1 – nie później niż w terminie 20 dni roboczych od dnia cofnięcia tego świadectwa;
 - 2) odmowie wydania świadectwa homologacji typu WE pojazdu albo świadectwa homologacji typu WE przedmiotu wyposażenia lub części, wraz ze wskazaniem przyczyny – niezwłocznie, ale nie później niż w terminie 20 dni roboczych od dnia odmowy wydania odpowiednio świadectwa homologacji typu WE pojazdu albo świadectwa homologacji typu WE przedmiotu wyposażenia lub części.
3. Minister właściwy do spraw transportu, na wniosek innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, przekazuje kopię wydanego przez niego świadectwa homologacji typu WE pojazdu albo świadectwa homologacji typu WE przedmiotu wyposażenia lub części, w terminie 20 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku.

Art. 68r. 1. Minister właściwy do spraw transportu przeprowadza kontrolę zgodności produkcji typu pojazdu, przedmiotu wyposażenia, części lub kontrolę zgodności montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem:

- 1) przed wydaniem świadectwa homologacji typu w zakresie sposobu i metod zapewnienia zgodności produkcji, wskazanych przez producenta w deklaracji, o której mowa w art. 68e ust. 3 pkt 11 lit a;
- 2) przed wydaniem świadectwa homologacji sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem w zakresie sposobu i metod zapewnienia zgodności sposobu montażu, wskazanych w deklaracji, o której mowa w art. 68e ust. 3 pkt 11 lit.b
- 3) w przypadku uzyskania informacji o:
 - a) wyprodukowaniu pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części niezgodnie z warunkami określonymi w odpowiednim świadectwie homologacji typu, wydanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) dokonaniu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem niezgodnie z warunkami określonymi w odpowiednim świadectwie homologacji sposobu montażu instalacji

przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem, wydanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Minister właściwy do spraw transportu przeprowadza kontrolę zgodności produkcji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, w odniesieniu do świadectwa homologacji typu WE, w przypadku uznania za zasadne zastrzeżeń zgłoszonych przez inne niż Rzeczpospolita Polska państwo członkowskie Unii Europejskiej, do typu pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, które uznał za zasadne.
3. Kontrolę zgodności produkcji w przypadku, o którym mowa w ust. 2, przeprowadza się nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania zastrzeżeń.
4. Minister właściwy do spraw transportu, może upoważnić jednostkę uprawnioną do wykonywania badań homologacyjnych do przeprowadzenia kontroli zgodności produkcji typu pojazdu, przedmiotu jego wyposażenia, części lub kontroli zgodności montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem.

Art. 68s. W przypadku otrzymania zastrzeżeń do typu pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części, na które zostało wydane świadectwo homologacji typu WE przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, minister właściwy do spraw transportu niezwłocznie przekazuje te zastrzeżenia do właściwego organu państwa, które wydało świadectwo homologacji typu WE.

Art. 68t. 1. Jednostką właściwą do przeprowadzania badań homologacyjnych oraz badań potwierdzających spełnienie odpowiednich wymagań technicznych danego pojazdu w celu dopuszczenia jednostkowego pojazdu jest podmiot wyznaczony przez ministra właściwego do spraw transportu, zwany dalej „jednostką uprawnioną”.

2. Do zadań jednostki uprawnionej, odpowiednio do zakresu uprawnienia, należy:

1) w zakresie homologacji:

- a) przeprowadzanie badań homologacyjnych typu pojazdu, przedmiotu wyposażenia, części lub sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem,
- b) przeprowadzanie kontroli zgodności produkcji typu pojazdu, przedmiotu wyposażenia, części lub kontroli zgodności montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem;

2) w zakresie dopuszczenia jednostkowego pojazdu – przeprowadzanie badań potwierdzających spełnienie odpowiednich wymagań technicznych pojazdów, w celu dopuszczenia jednostkowego pojazdu;

3) w zakresie zezwolenia na dopuszczenie do obrotu – przeprowadzanie badań potwierdzających spełnienie wymagań technicznych przez przedmiot wyposażenia lub część.

3. Koszty:

- 1) badań homologacyjnych,
- 2) kontroli zgodności produkcji,
- 3) kontroli zgodności montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem,
- 4) badań potwierdzających spełnienie wymagań technicznych przez przedmiot wyposażenia lub część

- pokrywa producent albo podmiot dokonujący montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem.

4. Koszty badań potwierdzających spełnienie odpowiednio warunków lub wymagań technicznych w celu dopuszczenia jednostkowego pojazdu pokrywa producent, importer lub właściciel pojazdu.

Art. 68u. 1. Jednostka uprawniona przeprowadza badania homologacyjne na wniosek odpowiednio producenta albo podmiotu dokonującego montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem .

2. Do wniosku producent albo podmiot dokonujący montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem załącza:

- 1) opis techniczny sporządzony według wzoru określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 68ai ust. 1;
- 2) kopie wymaganych świadectw homologacji typu przedmiotów wyposażenia lub części, lub innych dokumentów potwierdzających spełnienie warunków stanowiących podstawę do wydania świadectwa homologacji typu;
- 3) kopie wymaganych dokumentów określonych w regulaminach EKG ONZ;
- 4) instrukcję obsługi pojazdu z zamontowaną instalacją przystosowującą dany typ pojazdu do zasilania gazem – jeżeli jest wymagana;
- 5) dokumenty potwierdzające, że podmiot dokonujący montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem oraz jego zakłady montujące posiadają wieloskładnikowy analizator spalin i przyrząd do badania szczelności tej instalacji - jeżeli są wymagane;

3. Z przeprowadzonego badania homologacyjnego jednostka uprawniona sporządza:

- 1) protokół wraz ze sprawozdaniem - w przypadku badań homologacyjnych typu pojazdu oraz sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem , albo
- 2) sprawozdanie zawierające wyniki tego badania - w przypadku przedmiotu wyposażenia lub części.

Art. 68w. 1. Wyznaczenia jednostki uprawnionej dokonuje minister właściwy do spraw transportu, w drodze decyzji administracyjnej, na wniosek zainteresowanego podmiotu, po uiszczeniu opłaty. W decyzji określa się szczegółowy zakres badań i kontroli, do których jednostka jest uprawniona.

2. Jednostką uprawnioną może być podmiot, który spełnia następujące warunki:

- 1) posiada osobowość prawną;
- 2) posiada personel o wiedzy i doświadczeniu odpowiednio do zakresu realizowanych badań;
- 3) dysponuje warunkami lokalowymi, środkami i wyposażeniem do przeprowadzania badań homologacyjnych odpowiednio do zakresu uprawnienia;
- 4) posiada certyfikat akredytacji wydany przez Polskie Centrum Akredytacji dla jednostki kontrolującej lub laboratorium badawczego, odpowiednio do zakresu uprawnienia;
- 5) jest niezależny i bezstronny w stosunku do podmiotów bezpośrednio lub pośrednio związanych z realizowanymi badaniami

3. Do wniosku dołącza się dokumenty potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w ust. 2 pkt 1 – 4, oraz oświadczenie potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w ust. 2 pkt 5.

4. Minister właściwy do spraw transportu przed wydaniem uprawnienia, przeprowadza kontrolę zainteresowanego podmiotu w zakresie spełnienia warunków, o których mowa w ust. 2 pkt 3.
5. Jednostka uprawniona jest obowiązana zawiadomić ministra właściwego do spraw transportu o zmianie danych i informacji oraz stanu faktycznego stanowiących podstawę wydania uprawnienia, nie później niż w terminie 14 dni od dnia ich wystąpienia.
6. Informację dotyczącą nazwy, adresu i zakresu uprawnienia jednostki uprawnionej oraz zmian tych danych, minister właściwy do spraw transportu, przekazuje niezwłocznie odpowiednio:
 - 1) Komisji Europejskiej;
 - 2) Sekretariatowi EKG ONZ.
7. W przypadku badań homologacyjnych typu WE i badań potwierdzających spełnienie wymagań technicznych w celu dopuszczenia jednostkowego pojazdu, jednostka uprawniona może rozpocząć prowadzenie tych badań po uzyskaniu powiadomienia od Komisji Europejskiej.
8. Minister właściwy do spraw transportu ogłasza, w drodze obwieszczenia, wykaz jednostek uprawnionych do przeprowadzania badań homologacyjnych oraz badań potwierdzających spełnienie odpowiednio warunków lub wymagań technicznych w celu dopuszczenia jednostkowego pojazdu.

Art. 68x. 1. Nadzór nad jednostką uprawnioną w zakresie przeprowadzanych badań sprawuje minister właściwy do spraw transportu.

2. W ramach sprawowanego nadzoru minister właściwy do spraw transportu:

- 1) sprawdza poprawność wykonywania badań i sporządzenia protokołu;
- 2) co najmniej raz na trzy lata przeprowadza kontrolę jednostki uprawnionej w zakresie spełniania przez jednostkę warunków, o których mowa w art. 68w ust. 2;
- 3) przeprowadza kontrolę jednostki uprawnionej w przypadku zawiadomienia o zmianie stanu faktycznego w zakresie warunków, o których mowa art. 68w ust. 2 pkt 3;

3. Minister właściwy do spraw transportu sporządza sprawozdanie oceniające z przeprowadzonej kontroli, o której mowa w ust. 2, i przedstawia je jednostce uprawnionej.

4. Minister właściwy do spraw transportu przedstawia Komisji Europejskiej, na jej wniosek, sprawozdanie oceniające z przeprowadzonej kontroli, o której mowa w ust. 2 pkt 2.

5. Minister właściwy do spraw transportu wzywa jednostkę uprawnioną do usunięcia, w terminie nieprzekraczającym 90 dni, naruszeń stwierdzonych w wyniku przeprowadzonej kontroli, o której mowa w ust. 2 i zawiesza jej uprawnienie na ten okres albo do czasu usunięcia tych naruszeń.

Art. 68y. Minister właściwy do spraw transportu cofa, w drodze decyzji administracyjnej, uprawnienie, o którym mowa w art. 68t ust. 1, w przypadku stwierdzenia że jednostka uprawniona:

- 1) nie spełnia warunków określonych w art. 68w ust. 2;
- 2) nie usunęła naruszeń, o których mowa w art. 68x ust. 5;
- 3) wielokrotnie przeprowadziła badania niezgodnie z zasadami określonymi w przepisach;
- 4) wielokrotnie sporządziła protokół z badania homologacyjnego lub sprawozdanie z tego badania niezgodnie ze stanem faktycznym;

- 5) nie zawiadomiła ministra właściwego do spraw transportu o zmianie danych i informacji oraz stanu faktycznego stanowiących podstawę wydania uprawnienia.

Art. 68z. 1. Producent przedmiotów wyposażenia lub części, nieobjętych procedurą homologacji, mogących stwarzać zagrożenie dla bezpieczeństwa ruchu drogowego lub środowiska zamieszczonych w wykazie części lub wyposażenia określonym w Załączniku XIII do dyrektywy 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiającej ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów („dyrektywa ramowa”) (Dz. Urz. UE L 263 z 9.10.2007 r., str. 1), jest obowiązany uzyskać dla nich zezwolenie na dopuszczenie do obrotu.

2. Zezwolenie na dopuszczenie do obrotu wydaje, w drodze decyzji administracyjnej, za opłatą, minister właściwy do spraw transportu, na wniosek producenta, jeżeli przedmiot wyposażenia lub część odpowiada wymaganiom określonym w przepisach Unii Europejskiej.

3. Do wniosku dołącza się:

- 1) protokół z badania spełnienia wymagań, o których mowa w ust. 2, wraz ze sprawozdaniem, wydany przez jednostkę uprawnioną;
- 2) kopię dowodu wniesienia opłaty za wydanie lub zmianę zezwolenia na dopuszczenie do obrotu;
- 3) informację o sposobie oznaczania i pakowania przedmiotów wyposażenia lub części;
- 4) wypis z rejestru przedsiębiorców albo zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej;
- 5) deklarację o sposobie i metodach zapewnienia zgodności produkcji przedmiotu wyposażenia lub części zgodnie z wymaganiami technicznymi, o których mowa w ust. 1;
- 6) oświadczenie, o następującej treści:

„Oświadczam, że w zakresie przedmiotu wyposażenia lub części ... złożyłem tylko jeden wniosek, i tylko w jednym państwie członkowskim Unii Europejskiej.”

4. Badanie spełnienia wymagań, o których mowa w ust. 2, przeprowadza na wniosek producenta jednostka uprawniona. Z przeprowadzonego badania jednostka uprawniona sporządza protokół wraz ze sprawozdaniem.

Art. 68aa. 1. Producent niezwłocznie zawiadamia ministra właściwego do spraw transportu o wszelkich zmianach warunków stanowiących podstawę wydania zezwolenia na dopuszczenie do obrotu.

2. Po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw transportu dokonuje oceny zakresu zmian w odniesieniu do uprzednio wydanego zezwolenia na dopuszczenie do obrotu a następnie niezwłocznie informuje producenta o:

- 1) konieczności uzyskania zmiany tego zezwolenia po przeprowadzeniu badań albo bez przeprowadzenia badań;
- 2) braku potrzeby zmiany danych i informacji zawartych w uprzednio wydanym zezwoleniu.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 pkt 1, stosuje się odpowiednio art. 68z.

Art. 68ab. Producent jest obowiązany zapewnić, że przedmiot wyposażenia lub część będą produkowane zgodnie z wymaganiami stanowiącymi podstawę do wydania zezwolenia.

Art. 68ac. 1. Minister właściwy do spraw transportu przeprowadza kontrolę zgodności produkcji typu przedmiotu wyposażenia lub części:

- 1) przed wydaniem zezwolenia na dopuszczenie do obrotu w zakresie sposobu i metod zapewnienia zgodności produkcji;
 - 2) w przypadku uzyskania informacji o wyprodukowaniu przedmiotów wyposażenia lub części niezgodnie z warunkami określonymi w zezwoleniu na dopuszczenie do obrotu.
2. Kontrolę zgodności produkcji w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, przeprowadza się nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania zastrzeżeń.
3. W przypadku negatywnego wyniku kontroli zgodności produkcji, minister właściwy do spraw transportu, wzywa producenta do usunięcia braków, w terminie 90 dni od dnia otrzymania wezwania. W przypadku nieusunięcia braków minister właściwy do spraw transportu cofa zezwolenie.
4. Minister właściwy do spraw transportu, może upoważnić jednostkę uprawnioną do wykonywania badań homologacyjnych do przeprowadzenia kontroli zgodności produkcji typu pojazdu, przedmiotu jego wyposażenia lub części.

Art. 68ad. Przepisy art. 68a – 68m, art. 68q ust. 1 i art. 68r nie dotyczą pojazdu specjalnego Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Biura Ochrony Rządu, Straży Granicznej, organów kontroli skarbowej, Służby Celnej, Inspekcji Transportu Drogowego, Służby Więziennej i jednostek ochrony przeciwpożarowej lub pojazdu używanego do celów specjalnych.

Art. 68ae. Opłata, o której mowa w art. 68e ust. 2, art. 68 g ust. 1 art. 68h, art. 68z ust. 2, stanowi dochód budżetu państwa.

Art. 68af. Prawa i obowiązki producenta, o których mowa w:

- 1) art. 68c ust. 1 i 2, ust. 4, art. 68d ust. 1-5, ust. 10, art. 68e, art. 68f, art. 68g, art. 68h, art. 68i ust. 1 pkt 1 i ust. 2, art. 68j, art. 68k ust. 1 pkt 1 i 3 i ust. 2, art. 68l, art. 68m ust. 1 pkt 1 lit. a, pkt 2 i 3 i ust. 2, art. 68n, art. 68o ust. 1 i 2, art. 68b, art. 68r ust. 1 pkt 1, pkt 3 lit. a i ust. 2, 4, art. 68u stosuje się do podmiotu dokonującego zabudowy pojazdu
- 2) art. 68c-h, art. 68i ust. 1, art. 68j-n, art. 68u, art. 68z, art. 68aa-ac stosuje się do podmiotu wprowadzającego do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nowy pojazd oraz przedmioty ich wyposażenia lub części.

Art. 68ag. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres danych i informacji o uzyskanym świadectwie homologacji typu WE pojazdu, o którym mowa w art. 68h oraz sposób ich przekazywania przez producenta, a także wzory dokumentów stosowanych w tych sprawach,
 - 2) wysokość opłaty za przekazanie danych i informacji, o których mowa w art. 68h, przy czym jej wysokość nie może przekroczyć równowartości 100 euro według średniego kursu za jedno świadectwo homologacji typu WE pojazdu lub jego zmianę
- uwzględniając jednolity system przekazywania danych i informacji, konieczność zapewnienia sprawnego funkcjonowania procesu rejestracji i ewidencji pojazdów oraz koszty administracyjne z tym związane.

Art. 68ah. 1. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe wymagania, jakie powinien spełniać podmiot wnioskujący o wydanie uprawnienia, o którym mowa w art. 68w ust. 1, w zakresie warunków lokalowych, środków i wyposażenia;
 - 2) sposób i tryb przeprowadzania kontroli, o której mowa w art. 68w ust. 4 oraz art. 68x ust. 1;
 - 3) wzór sprawozdania oceniającego, o którym mowa w art. 68x ust. 3;
 - 4) wysokość opłat za wydanie i zmianę uprawnienia, o którym mowa w art. 68w ust. 1, przy czym jej wysokość nie może przekroczyć równowartości 10000 euro według średniego kursu.
2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister uwzględnia:
- 1) odpowiednie przepisy prawa Unii Europejskiej i wiążące Rzeczpospolitą Polską postanowienia ratyfikowanych umów międzynarodowych w zakresie homologacji pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części;
 - 2) zakres uprawnienia;
 - 3) czynności administracyjne oraz koszty związane z wydaniem uprawnienia;
 - 4) czynności oraz koszty związane z przeprowadzaniem kontroli.

Art. 68ai. 1. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres wymagań technicznych obowiązujących w procedurze homologacji typu;
 - 2) limity pojazdów kwalifikowanych do małej serii;
 - 3) szczegółowe czynności organów w procedurze homologacji typu;
 - 4) istotne cechy różnicujące kategorię, typ, wariant lub wersję pojazdu;
 - 5) zakres i sposób przeprowadzania:
 - a) badań homologacyjnych,
 - b) kontroli zgodności produkcji;
 - 6) wzory dokumentów związanych z homologacją typu;
 - 7) wysokość opłat za:
 - a) wydanie i zmianę świadectwa homologacji typu, przy czym jej wysokość nie może przekroczyć równowartości 400 euro według średniego kursu,
 - b) uznanie świadectwa homologacji typu pojazdu, o której mowa art. 68g ust. 5, przy czym jej wysokość nie może przekroczyć równowartości 200 euro według średniego kursu.
2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister uwzględnia:
- 1) odpowiednie przepisy prawa Unii Europejskiej i wiążące Rzeczpospolitą Polską postanowienia ratyfikowanych umów międzynarodowych dotyczących homologacji pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części;
 - 2) koszty wydania lub zmiany świadectw homologacji typu w zależności od zakresu tego świadectwa;
 - 3) koszty kontroli zgodności produkcji;
 - 4) potrzebę zapewnienia zabezpieczenia dokumentów przed podrobieniem lub przerobieniem;
 - 5) zapewnienie właściwego poziomu bezpieczeństwa w ruchu drogowym i ochrony środowiska.

3. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia sposób ustalenia liczby pojazdów zaliczanych do końcowej partii produkcji, oraz wzory dokumentów z tym związanych uwzględniając odpowiednie przepisy prawa Unii Europejskiej i wiążące Rzeczpospolitą Polską postanowienia ratyfikowanych umów międzynarodowych dotyczące pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części oraz zapewnienie właściwego poziomu bezpieczeństwa w ruchu drogowym i ochrony środowiska.

4. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki wydawania zezwolenia na dopuszczenie do obrotu oraz wzory dokumentów z tym związanych,
- 2) wysokość opłaty za wydanie zezwolenia na dopuszczenie do obrotu, przy czym jego wysokość nie może przekroczyć równowartości 80 euro według średniego kursu - uwzględniając odpowiednie przepisy prawa Unii Europejskiej i wiążące Rzeczpospolitą Polską postanowienia ratyfikowanych umów międzynarodowych dotyczące przedmiotów wyposażenia lub części, koszty wydania zezwolenia na dopuszczeniu do obrotu oraz zapewnienie właściwego poziomu bezpieczeństwa w ruchu drogowym i ochrony środowiska.

5. Minister właściwy do spraw transportu określi w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres wymagań obowiązujących w procedurze homologacji sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem,
- 2) szczegółowe czynności organów w procedurze homologacji sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem
- 3) zakres i sposób przeprowadzania:
 - a) badań homologacyjnych,
 - b) kontroli zgodności montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem;
- 4) wzory dokumentów związanych z homologacją sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem;
- 5) wysokość opłat za wydanie i zmianę świadectwa homologacji sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem, przy czym jej wysokość nie może przekroczyć równowartości 400 euro według średniego kursu,

6. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 5:

- 1) odpowiednie przepisy wiążących Rzeczpospolitą Polską postanowień ratyfikowanych umów międzynarodowych dotyczących homologacji przedmiotów wyposażenia lub części;
- 2) koszty wydania lub zmiany świadectw homologacji sposobu montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem w zależności od zakresu tego świadectwa;
- 3) koszty kontroli zgodności montażu instalacji przystosowującej dany typ pojazdu do zasilania gazem;
- 4) potrzebę zapewnienia zabezpieczenia dokumentów przed podrobieniem lub przerobieniem;
- 5) zapewnienie właściwego poziomu bezpieczeństwa w ruchu drogowym i ochrony środowiska.

Rozdział 1b

Dopuszczenie jednostkowe pojazdu

Art. 68aj. 1. Spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych danego pojazdu, potwierdza się dopuszczeniem jednostkowym pojazdu.

2. Dopuszczeniu jednostkowemu pojazdowi podlega nowy pojazd:

1) przed wprowadzeniem do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na którego typ producent lub importer nie uzyskał świadectwa homologacji typu WE pojazdu lub świadectwa homologacji typu pojazdu,

2) na którego typ zostało wydane świadectwo homologacji typu WE lub świadectwo homologacji typu pojazdu, w którym przed rejestracją zostały wprowadzone zmiany w pojeździe, przedmiocie wyposażenia lub części, wpływające na zmianę warunków stanowiących podstawę wydania świadectwa homologacji typu tego pojazdu;

3. Dopuszczenia jednostkowego pojazdu nie stosuje się do tramwaju i trolejbusu.

Art. 68ak. 1. Dopuszczenia jednostkowego pojazdu udziela, w drodze decyzji administracyjnej, minister właściwy do spraw transportu, za opłatą.

2. Dopuszczenia jednostkowego pojazdu, udziela się na wniosek producenta, importera lub właściciela pojazdu.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się:

1) opis techniczny sporządzony według wzoru określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 68ap ust. 1;

2) sprawozdanie z badań potwierdzające spełnienie odpowiednio warunków lub wymagań technicznych w celu dopuszczenia jednostkowego pojazdu;

3) kopię dowodu uiszczenia opłaty za dopuszczenie jednostkowe pojazdu.

4. Minister właściwy do spraw transportu udziela dopuszczenia jednostkowego pojazdu, jeżeli producent, importer lub właściciel pojazdu albo ich upoważniony przedstawiciel, posiada siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

Art. 68al. 1. Dopuszczenie jednostkowe pojazdu udzielone na dany pojazd zgodnie z krajową procedurą przez właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, uznaje minister właściwy do spraw transportu w drodze decyzji administracyjnej, jeżeli dany pojazd spełnia odpowiednio warunki lub wymagania techniczne obowiązujące na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1, następuje na wniosek producenta, importera lub właściciela pojazdu, za opłatą.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się:

1) dokument potwierdzający dopuszczenie jednostkowe pojazdu wydane przez właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej;

2) dokument wydany przez właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej; wskazujący przepisy techniczne, na podstawie których udzielono dopuszczenia jednostkowego pojazdu.

4. Minister właściwy do spraw transportu może zwrócić się o dodatkowe informacje o udzielonym dopuszczeniu jednostkowym pojazdowi do właściwego organu państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

5. Minister właściwy do spraw transportu, na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego Unii Europejskiej, udostępnia temu organowi informacje o udzielonym dopuszczeniu jednostkowym pojazdowi.

6. W przypadku gdy pojazd, który uzyskał dopuszczenie jednostkowe pojazdu, ma być sprzedany, zarejestrowany lub dopuszczony do ruchu na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, minister właściwy do spraw transportu, na wniosek producenta lub właściciela pojazdu, wydaje dokument wskazujący przepisy techniczne, na podstawie których udzielono dopuszczenia jednostkowego pojazdu.

Art. 68am. 1. Badanie potwierdzające spełnienie odpowiednich warunków lub wymagań technicznych danego pojazdu w celu dopuszczenia jednostkowego pojazdu przeprowadza jednostka uprawniona na wniosek producenta, importera lub właściciela pojazdu.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

- 1) opis techniczny pojazdu według wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 68ap ust. 1 pkt 1;
- 2) kopie świadectw homologacji typu lub inne dokumenty potwierdzające spełnienie odpowiednich wymagań technicznych określonych w przepisach Unii Europejskiej lub regulaminach EKG ONZ.

Art. 68an. Przepisy art. 68aj – 68am nie dotyczą pojazdu specjalnego Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Biura Ochrony Rządu, Straży Granicznej, organów kontroli skarbowej, Służby Celnej, Inspekcji Transportu Drogowego, Służby Więziennej i jednostek ochrony przeciwpożarowej lub do pojazdu używanego do celów specjalnych.

Art. 68ao. Opłaty, o których mowa w art. 68ak ust. 1 oraz art. 68al ust. 2, stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 68ap. 1. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres wymagań obowiązujących w procedurze dopuszczenia jednostkowego pojazdu, zakres i sposób przeprowadzania badań potwierdzających spełnienie warunków technicznych w celu dopuszczenia jednostkowego pojazdu oraz wzory dokumentów z tym związanych;
- 2) wysokość opłat za udzielenie dopuszczenia jednostkowego pojazdu oraz wydanie decyzji o uznaniu dopuszczenia jednostkowego pojazdu, wydanym na dany pojazd zgodnie z krajową procedurą, przez właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, przy czym jej wysokość nie może przekroczyć równowartości 400 euro według średniego kursu.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister uwzględnia:

- 1) konieczność zapewnienia bezpieczeństwa w ruchu drogowym i ochrony środowiska;

- 2) przepisy prawa Unii Europejskiej i wiążące Rzeczpospolitą Polską postanowienia ratyfikowanych umów międzynarodowych w zakresie pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części;
- 3) koszt czynności administracyjnych oraz koszty związane z udzieleniem dopuszczenia jednostkowego pojazdu;
- 4) koszt czynności związanych z przeprowadzaniem badania potwierdzającego spełnienie odpowiednich wymagań technicznych danego pojazdu w celu dopuszczenia jednostkowego pojazdu.

Art. 68ar. Opłaty, o których mowa w art. 68ah ust. 1 pkt 4, art. 68ai ust. 1 pkt 7, ust. 3 pkt 2 i ust. 4 pkt 2, art. 68ap ust. 1 pkt 2, przelicza się na złote według średniego kursu walut obcych ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roku poprzedzającego rok wydania danego rozporządzenia.

Art. 68as. Maksymalne stawki opłat, o których mowa w art. 68ag pkt 2, art. 68ah ust. 1 pkt 4, art. 68ai ust. 1 pkt 7, ust. 4 pkt 2, art. 68ap ust. 1 pkt 2 ulegają corocznie zmianie na następny rok kalendarzowy w stopniu odpowiadającym średniorocznemu wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem, ogłaszanemu przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

Art. 68at. 1. Minister właściwy do spraw transportu może upoważnić kierownika jednostki podległej do wykonywania zadań ministra właściwego do spraw transportu określonych w rozdziale 1a i 1b. W takim przypadku opłaty za wykonywanie tych zadań stanowią przychód jednostki.”;

4) w art. 71 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Pojazd sprowadzony z terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej, po dokonaniu ostatecznej odprawy celnej przywózowej, dopuszcza się do ruchu na okres 30 dni.”

5) w art. 72:

a) w ust. 1 pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) świadectwa zgodności WE albo świadectwa zgodności wraz z oświadczeniem zawierającym dane i informacje o pojeździe niezbędne do rejestracji i ewidencji pojazdu, albo dopuszczenie jednostkowe pojazdu – jeżeli są wymagane;

4) zaświadczenia o pozytywnym wyniku badania technicznego pojazdu, jeżeli jest wymagane albo dowodu rejestracyjnego pojazdu lub innego dokumentu wydanego przez właściwy organ państwa członkowskiego, potwierdzającego wykonanie oraz termin ważności badania technicznego;”;

b) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. W przypadku pojazdu sprowadzanego z terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim zamiast dowodu rejestracyjnego, o którym mowa w ust. 1 pkt, dopuszcza się

przedstawienie innego dokumentu stwierdzającego rejestrację pojazdu, wydanego przez organ właściwy do rejestracji pojazdów w tym państwie.”;

6) w art. 74 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) na wniosek jednostki uprawnionej lub jednostki badawczej producenta pojazdu, jego wyposażenia lub części - w celu umożliwienia odpowiednich badań;”;

7) w art. 79 w ust. 1 dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) wycofania pojazdu z obrotu, o którym mowa w art. 68d ust. 5”;

8) w art. 81 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Badaniu, o którym mowa w ust. 3, nie podlega:

1) nowy pojazd, dla którego wydano świadectwo zgodności WE, świadectwo zgodności albo dopuszczenie jednostkowe pojazdu;

2) zarejestrowany pojazd:

a) na którego typ wydano świadectwo homologacji typu WE pojazdu – w okresie od dnia pierwszej rejestracji za granicą do dnia terminu okresowego badania technicznego, ustalonego na podstawie ust. 5, lub

b) w którego dowodzie rejestracyjnym lub innym dokumencie wydanym przez właściwy organ państwa członkowskiego przedstawionym do rejestracji, zawarta jest informacja o wykonanym badaniu technicznym i jego terminie ważności

- z wyjątkiem taksówki osobowej, pojazdu uprzywilejowanego lub pojazdu odpowiednio przystosowanego lub wyposażonego zgodnie z przepisami o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych, pojazdu z zamontowanym urządzeniem technicznym podlegającym dozorowi technicznemu oraz pojazdu przystosowanego konstrukcyjnie do ruchu lewostronnego.”

9) uchyla się art. 86a;

w art. 129 w ust. 2 w pkt 8 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) korzystania z pojazdu zarejestrowanego w kraju niebędącym państwem członkowskim, jeżeli kierujący nim nie okazał dokumentu stwierdzającego zawarcie umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu lub stwierdzającego opłacenie składki tego ubezpieczenia;”;

10) po dziale Va dodaje się dział Vb w brzmieniu:

„Dział Vb
Kary pieniężne

Art. 140m. 1. Kto:

- 1) wbrew przepisowi art. 68d ust. 1 wprowadził do obrotu pojazd bez wymaganego odpowiedniego świadectwa homologacji typu lub innego równoważnego dokumentu, o których mowa w art. 68g ust. 1, art. 68i ust. 1, art. 68ai ust. 1 albo art. 68ak ust. 1,
 - 2) wbrew przepisowi art. 68d ust. 5 ponownie wprowadził do obrotu pojazdy wycofane z obrotu;
 - 3) wbrew przepisowi art. 68d ust. 6 wprowadził do obrotu przedmiot wyposażenia lub część niezgodnie z przepisami niniejszej ustawy
 - podlega karze pieniężnej w wysokości nie większej niż 50 % wartości sprzedaży wynikającej z wprowadzenia do obrotu tego pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części.
2. Kto wbrew obowiązkowi nie wykonuje decyzji, których mowa nie wycofa z obrotu pojazdu, określonego w decyzji, o której mowa w art. 68d ust. 4 lub ust. 9, podlega karze pieniężnej w wysokości nie większej niż 50 % wartości sprzedaży wynikającej z wprowadzenia do obrotu tego pojazdu, przedmiotu wyposażenia lub części.

Art. 140n. 1. Kary pieniężne, w sprawach określonych w art. 140m, nakładane są w drodze decyzji administracyjnej, której nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

2. Kary pieniężne, o których mowa w:

- 1) art. 140m za wprowadzenie do obrotu albo niewycofanie z obrotu pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części, o których mowa w art. 68c ust. 1 i ust. 2 pkt 3 przeznaczonych dla konsumentów, nakłada właściwy organ Inspekcji Handlowej;
- 2) art. 140m za wprowadzenie do obrotu albo niewycofanie z obrotu pojazdów, o których mowa w art. 68c ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i 2, nieprzeznaczonych dla konsumentów, nakłada minister właściwy do spraw transportu;

3. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 2 stanowią dochód budżetu państwa;

4. Ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględnia się zakres naruszenia, powtarzalność naruszeń oraz korzyści finansowe uzyskane z tytułu naruszenia ustawy.

5. Kary pieniężne są wnoszone na odrębny rachunek bankowy budżetu państwa, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary pieniężnej stała się ostateczna.

6. Do kar pieniężnych, o których mowa w art. 140m, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.⁵⁾).

Art. 2. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1219, z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322) w art. 3 w ust. 1 dodaje się pkt 1d w brzmieniu:

„1d) kontrola pojazdów, przedmiotów wyposażenia lub części przeznaczonych dla konsumentów w zakresie uzyskania przez producenta potwierdzenia spełnienia wymagań technicznych, o których mowa w art. 68b ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.)

⁵ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732 i Nr 143, poz. 1199, z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708, Nr 143, poz. 1031, Nr 217, poz. 1590 i Nr 225, poz. 1635, z 2007 r. Nr 105, poz. 721, Nr 112, poz. 769, Nr 120, poz. 818, Nr 192, poz. 1378, Nr 195, poz. 1414 i Nr 225, poz. 1671, z 2008 r. Nr 118, poz. 745, Nr 141, poz. 888, Nr 180, poz. 1109 i Nr 209, poz. 1316, 1318 i 1320, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 44, poz. 362 i Nr 57, poz. 466, Nr 131, poz. 1075, Nr 166, poz. 1317, Nr 157, poz. 1241, Nr 168, poz. 1323, Nr 213, poz. 1652 i Nr 216, poz. 1676, z 2010 r. Nr 40, poz. 230, Nr 57, poz. 355, Nr 127, poz. 858, Nr 142, poz. 961, Nr 182, poz. 1228, Nr 197, poz. 1306 oraz z 2011 r. Nr 34, poz. 173 i Nr 106, poz. 622.

Art. 3. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 225, poz. 1635, z późn. zm.⁶⁾) w załączniku do ustawy w części I ust. 38 otrzymuje brzmienie;

1	2	3	4
	„13. Zezwolenie na dopuszczenie do ruchu drogowego pojazdu z końcowej partii produkcji	1537 zł ⁶⁾ ”	

Art. 4. W ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. Nr 30, poz. 151) w art. 125 uchyla się pkt 1 i 3.

Art. 5. Obowiązek, o którym mowa w art. 68c ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą uznaje się za spełniony, jeżeli producent pojazdów kategorii pojazdów M₂, M₃, N₁, N₂, N₃, O₁, O₂, O₃, O₄ uzyska w odniesieniu do tych pojazdów - świadectwo homologacji typu pojazdu przed upływem terminu określonego w załączniku nr 2 do ustawy.

Art. 6. 1. Wydane przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) decyzje zwalniające z obowiązku uzyskania świadectwa homologacji typu pojazdu zachowują ważność, przez okres na jaki zostały wydane;
- 2) wyciągi ze świadectw homologacji typu pojazdu zachowują ważność;
- 3) odpisy decyzji zwalniającej z obowiązku uzyskania świadectwa homologacji typu pojazdu zachowują ważność.

2. Dokumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, stanowią podstawę do rejestracji pojazdu.

3. Pojazd, dla którego wydano dokumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 2 albo 3, nie podlega badaniu, o którym mowa w art. 87 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, z wyłączeniem taksówki, pojazdu przystosowanego do używania jako pojazd uprzywilejowany lub pojazdu odpowiednio przystosowanego lub wyposażonego zgodnie z przepisami o przewozie towarów niebezpiecznych, pojazdu z zamontowanym urządzeniem technicznym podlegającym dozorowi technicznemu oraz pojazdu przystosowanego konstrukcyjnie do ruchu lewostronnego.

Art. 7. Producent, który uzyskał decyzję zwalniającą z obowiązku uzyskania świadectwa homologacji typu pojazdu, przed dniem wejścia w życie ustawy, może wydawać odpisy decyzji zwalniających z obowiązku uzyskania świadectwa homologacji typu pojazdu, przez okres ważności tej decyzji.

Art. 8. Do spraw wszczętych a nie zakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie z dniem 11 lutego 2012 r.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 64, poz. 427, Nr 124, poz. 859, Nr 127, poz. 880 i Nr 128, poz. 883, z 2008 r. Nr 44, poz. 262, Nr 63, poz. 394, Nr 182, poz. 1121, Nr 195, poz. 1198, Nr 216, poz. 1367 i Nr 220, poz. 1414, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 22, poz. 120, Nr 57, poz. 466 i Nr 72, poz. 619, z 2010 r. Nr 8, poz. 51, Nr 81, poz. 531, Nr 107, poz. 679 i Nr 167, poz. 1131 oraz z 2011 r. Nr 75, poz. 398, Nr 106, poz. 622 i Nr 112, poz. 654

Załączniki do ustawy z dnia ... 2011 r.
o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym
oraz o zmianie niektórych innych ustaw
poz. (...)

Załącznik Nr 1

KATEGORIE POJAZDÓW

1. Kategoria M: pojazdy samochodowe przeznaczone do przewozu osób mające co najmniej cztery koła, w tym:

- 1) kategoria M₁: pojazdy do przewozu osób, mające nie więcej niż osiem miejsc oprócz siedzenia kierowcy;
- 2) kategoria M₂: pojazdy zaprojektowane i wykonane do przewozu osób, mające więcej niż osiem miejsc oprócz siedzenia kierowcy i mające dopuszczalną masę nie przekraczającą 5 t;
- 3) kategoria M₃: pojazdy zaprojektowane i wykonane do przewozu osób, mające więcej niż osiem miejsc oprócz siedzenia kierowcy i mające dopuszczalną masę przekraczającą 5 t;

2. Kategoria N: pojazdy samochodowe mające co najmniej cztery koła i zaprojektowane i wykonane do przewozu ładunków, w tym:

- 1) kategoria N₁: pojazdy zaprojektowane i wykonane do przewozu ładunków i mające dopuszczalną masę nieprzekraczającą 3,5 t;
- 2) kategoria N₂: pojazdy zaprojektowane i wykonane do przewozu ładunków i mające dopuszczalną masę przekraczającą 3,5 t ale nieprzekraczającą 12 t;
- 3) kategoria N₃: pojazdy zaprojektowane i wykonane do przewozu ładunków i mające dopuszczalną masę przekraczającą 12 t.

3. Kategoria O: przyczepy, w tym:

- 1) kategoria O₁: przyczepy o dopuszczalnej masie nieprzekraczającej 750 kg;
- 2) kategoria O₂: przyczepy o dopuszczalnej masie przekraczającej 750 kg, ale nie przekraczającej 3,5 t;
- 3) kategoria O₃: przyczepy o dopuszczalnej masie przekraczającej 3,5 t, ale nie przekraczającej 10 t;
- 4) kategoria O₄: przyczepy o dopuszczalnej masie przekraczającej 10 t.

4. Kategoria L: pojazdy dwukołowe lub trójkołowe, niektóre pojazdy czterokołowe oraz motorowery, w tym:

- 1) kategoria L1e – motorower dwukołowy;
- 2) kategoria L2e – motorower trójkołowy;
- 3) kategoria L3e – motocykl dwukołowy bez bocznego wózka;
- 4) kategoria L4e – motocykl dwukołowy z bocznym wózkiem;
- 5) kategoria L5e – motocykl trójkołowy;
- 6) kategoria L6e – czterokołowiec lekki;
- 7) kategoria L7e - czterokołowiec.

5. Kategoria T: ciągniki rolnicze, w tym:

- 1) kategoria T₁: ciągnik kołowy o maksymalnej prędkości konstrukcyjnej nieprzekraczającej 40 km/h, mający oś położoną najbliżej kierowcy, o minimalnym rozstawie kół nie mniejszym niż 1 150 mm, masę własną, w stanie gotowości do jazdy, przekraczającą 600 kg i prześwit nie większy niż 1 000 mm. W przypadku ciągników ze zmianą pozycji kierowcy (zmiana położenia siedzenia i koła kierownicy), osią położoną najbliżej kierowcy musi być oś z zamontowanymi oponami o największej średnicy;
- 2) kategoria T₂: ciągnik kołowy o maksymalnej prędkości konstrukcyjnej nieprzekraczającej 40 km/h, mający minimalny rozstaw kół mniejszy niż 1 150 mm, masę własną, w stanie gotowości do jazdy, przekraczającą 600 kg i prześwit nie większy niż 600 mm. W przypadku gdy wysokość środka ciężkości ciągnika (mierzona względem podłoża) podzielona przez minimalny rozstaw kół każdej osi przekracza 0,90, maksymalna prędkość konstrukcyjna jest ograniczona do 30 km/h.
- 3) kategoria T₃: ciągnik kołowy o maksymalnej prędkości konstrukcyjnej nieprzekraczającej 40 km/h i masie własnej, w stanie gotowości do jazdy, nieprzekraczającej 600 kg.
- 4) kategoria T₄: ciągnik kołowy specjalnej konstrukcji o maksymalnej prędkości konstrukcyjnej nieprzekraczającej 40 km/h,;
- 5) kategoria T₅: ciągnik kołowy o maksymalnej prędkości konstrukcyjnej przekraczającej 40 km/h.

6. Kategoria R: przyczepy rolnicze, w tym:

- 1) kategoria R₁: przyczepa, której suma technicznie dopuszczalnych mas na oś nie przekracza 1,5 t.
- 2) kategoria R₂: przyczepa, której suma technicznie dopuszczalnych mas na oś przekracza 1,5 t, lecz nie przekracza 3,5 t.
- 3) kategoria R₃: przyczepa, której suma technicznie dopuszczalnych mas na oś przekracza 3,5 t, lecz nie przekracza 21 t.
- 4) kategoria R₄: przyczepa, której suma technicznie dopuszczalnych mas na oś przekracza 21 t.

Każda kategoria przyczepy oznaczona jest także indeksem „a” lub „b”, zależnie od jej konstrukcyjnej prędkości:

- „a” dla przyczepy o maksymalnej prędkości konstrukcyjnej mniejszej lub równej 40 km/h,
- „b” dla przyczepy o maksymalnej prędkości konstrukcyjnej większej niż 40 km/h.

Kategoria pojazdu	Termin, do którego producent nowego typu pojazdu może uzyskać świadectwo homologacji typu pojazdu	Termin, od którego każdy nowy pojazd, musi być objęty świadectwem homologacji typu WE pojazdu ^(*)
Pojazdy skompletowane kategorii N ₁	29 października 2011 r.	29 kwietnia 2013 r.
Pojazdy niekompletne i kompletne kategorii N ₂ , N ₃ , O ₁ , O ₂ , O ₃ , O ₄	29 października 2010 r.	29 października 2012 r.
Pojazdy specjalne kategorii N ₁ , N ₂ , N ₃ , M ₂ , M ₃ , O ₁ , O ₂ , O ₃ , O ₄	29 października 2012 r.	29 października 2014 r.
Pojazdy skompletowane kategorii N ₂ , N ₃	29 października 2012 r.	29 października 2014 r.
Pojazdy skompletowane kategorii O ₁ , O ₂ , O ₃ , O ₄	29 października 2011 r.	29 października 2013 r.

(*) nie dotyczy pojazdów objętych zezwoleniem na dopuszczenie do ruchu drogowego pojazdu z końcowej partii produkcji.